

§ 1. 1. Pracowników służby zdrowia, zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy oraz wykonujących opiekę higieniczno-lekarską (lekarsko-dentystyczną) w zakładach nauczania i wychowania dla dzieci i młodzieży, obowiązuje system kontroli socjalistycznej dyscypliny pracy, stosowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. z 1955 r. Nr 27, poz. 160) w zakładzie pracy, na którego terenie są zatrudnieni.

2. Kontrolę punktualnego przybycia i odejścia oraz nieopuszczania pracy przez pracowników określonych w ust. 1 w godzinach ich zatrudnienia powinien wykonywać pracownik upoważniony przez kierownika zakładu pracy (zakładu nauczania lub wychowania). Za właściwe zorganizowanie tej kontroli ponosi odpowiedzialność kierownik zakładu pracy (zakładu nauczania lub wychowania).

3. Kierownik zakładu leczniczo-zapobiegawczego przy zakładzie pracy (rejonowej przychodni szkolnej, ośrodka zdrowia) obowiązany jest przesyłać na piśmie kierownikowi zakładu pracy (zakładu nauczania i wychowania dla dzieci i młodzieży) dokładny rozkład zajęć poszczególnych pracowników służby zdrowia, o których mowa w ust. 1, oraz informować go stale o dotyczących tych pracowników wszelkich zmianach w stanie zatrudnienia, udzielonych urlopach oraz niezdolności do pracy z powodu choroby itp.

§ 2. 1. W razie stwierdzenia nieusprawiedliwionego opuszczenia dnia pracy w całości lub w części przez pracownika określonego w § 1 ust. 1 kierownik zakładu pracy (zakładu nauczania lub wychowania) jest obowiązany:

- 1) zawiadomić o tym pisemnie kierownika właściwego zakładu społecznego służby zdrowia (zakładu leczniczo-zapo-

biegawczego, rejonowej przychodni szkolnej, ośrodka zdrowia) w celu wyciągnięcia konsekwencji stosownie do przepisów ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy,

- 2) odpis tego zawiadomienia przesyłać do wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, której budżetem objęty jest dany zakład leczniczo-zapobiegawczy (rejonowa przychodnia szkolna, ośrodek zdrowia).

2. Kierownik zakładu leczniczo-zapobiegawczego (rejonowej przychodni szkolnej, ośrodka zdrowia) obowiązany jest w przypadkach określonych w ust. 1 przesyłać niezwłocznie kierownikowi zakładu pracy (zakładu nauczania lub wychowania dla dzieci i młodzieży) odpisy wydanych decyzji do wiadomości.

§ 3. W razie nieusprawiedliwionego opuszczenia dnia pracy w całości lub w części przez kierownika zakładu leczniczo-zapobiegawczego przy zakładzie pracy kierownik tego zakładu pracy obowiązany jest powiadomić o powyższym pisemnie wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, który z kolei przesyła kierownikowi zakładu pracy odpis wydanej w tej sprawie decyzji.

§ 4. Przewidziane w § 1 ust. 2 przekazanie kontroli dyscypliny pracy nie zwalnia kierowników właściwych zakładów społecznych służby zdrowia od innych obowiązków, ustalonych w przepisach o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy dla kierowników zakładów pracy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

917

ZARZĄDZENIE Nr 199 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1955 r.

w sprawie utworzenia Archiwum Dokumentacji Mechanicznej w Warszawie.

W związku z § 10 zarządzenia nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1952 r. w sprawie sieci archiwalnej (Monitor Polski Nr A-9, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Archiwum Dokumentacji Mechanicznej z siedzibą w Warszawie jako centralne archiwum państwowe obejmujące materiały archiwalne powstałe i utrwalone sposobem foto- i fonograficznym.

§ 2. Zakres działania Archiwum Dokumentacji Mechanicznej obejmuje cały obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 3. Organizację oraz szczegółowy zakres działania Archiwum Dokumentacji Mechanicznej określi statut, nadany przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

§ 4. Zarządzenie nie stosuje się do tej części zasobu archiwalnego, która w myśl przepisów szczególnych przechowywana będzie w archiwach, podległych właściwym ministrom (§ 12 zarządzenia nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1952 r.).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

918

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 sierpnia 1955 r.

w sprawie uchylecia obowiązku zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się obowiązek zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek przy nabywaniu nowych żarówek.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 marca 1953 r.

w sprawie obowiązku zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek (Monitor Polski Nr A-30, poz. 381).

§ 3. 1. Kaucje pobrane na zabezpieczenie wykonania obowiązku zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek zgodnie z zarządzeniem powołanym w § 2 podlegają zwrotowi w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia za zwrotem pokwitowania na kaucję bez obowiązku dostarczenia zużytych żarówek.

2. Kaucje nie odebrane w terminie określonym w ust. 1 podlegają przepadkowi.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

919

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie składu i trybu postępowania komisji nadzorujących skażenie spirytusu w zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

W związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie obrotu spirytusem i skażania spirytusu (Monitor Polski Nr 29, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skażenie spirytusu odbywa się pod nadzorem komisji w składzie:

- 1) inspektor gospodarki spirytusowej lub pracownik powołany w trybie § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 11 października 1954 r. w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego (Monitor Polski Nr 102, poz. 1279) jako przewodniczący
- oraz jako członkowie:
 - 2) magazynier i
 - 3) przedstawiciel rady zakładowej.

§ 2. 1. Przed przystąpieniem do skażenia komisja ustala ilość spirytusu przeznaczonego do skażenia oraz potrzebną do skażenia ilość środka skażającego.

2. W przypadku skażenia spirytusu na denaturat lub spirytusu przeznaczonego do celów napędowych komisja nadzoruje, czy skażenie odbywa się zgodnie z instrukcją technologiczną i receptą skażenia.

3. W przypadku skażenia spirytusu przeznaczonego do innych celów komisja sprawdza, czy naczynie ze środkiem skażającym jest zabezpieczone urzędowo oraz czy odbiorca spirytusu przedstawił wynik analizy środka skażającego, stwierdzającej przydatność jego do skażenia.

4. Jeżeli urzędowe zabezpieczenie naczynia ze zbadanym już środkiem skażającym okazało się naruszone lub też dostęp do wnętrza naczynia był możliwy bez naruszenia zabezpieczenia, należy ponownie pobrać próbki tego środka i przesłać je do zbadania.

§ 3. Skażenie jest ukończone, gdy środek skażający rozpuścił się całkowicie w spirytusie albo utworzył emulsję i otrzymany roztwór został starannie wymieszany.

§ 4. Z dokonania skażenia spirytusu komisja sporządza protokół według wzoru nr 1, 2 lub 3, podanego w załączniku do zarządzenia.

§ 5. Ze skażonego spirytusu komisja pobiera próbki zgodnie z § 2 ust. 4 i 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. (Monitor Polski Nr 29, poz. 280).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: M. Hoffmann

Załączniki do zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. (poz. 919).

Wzór nr 1.

PROTOKÓŁ Nr

skażenia spirytusu ogólnym środkiem skażającym lub środkiem skażającym do celów napędowych.

Dnia 195 r.

Komisja w składzie:

dokonała skażenia spirytusu przeznaczonego do produkcji denaturatu — celów napędowych.